

8.3.2017

MIETINTÖ

naisista ja heidän asemastaan maaseutualueilla
(2016/2204(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta
Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta

Esittelijät: Marijana Petir, Maria Lidia Senra Rodríguez

(Valiokuntien yhteiskokoukset – työjärjestyksen 55 artikla)

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	16
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	17

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

naisista ja heidän asemastaan maaseutualueilla (2016/2204(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 3 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 157 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan (N:o 1) kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon SEUT-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan (N:o 2) toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Pekingin toimintaohjelman,
- ottaa huomioon YK:n kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, joka hyväksyttiin vuonna 1979,
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19. joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY¹,
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY²,
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU³,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁴,

¹ EYVL L 6, 10.1.1979, s. 24.

² EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

³ EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

⁴ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013¹,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta annetun asetuksen (EU) N:o 1305/2013 7 artiklan,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman naisten asemasta EU:n maaseutualueilla²,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisten asemasta maataloudessa ja maaseudulla³,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman vihreän työllisyyden aloitteesta: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen⁴,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman perheyriyksistä Euroopassa⁵,
- ottaa huomioon YK:n Maailman ruokaturvakomitean 17. lokakuuta 2016 karjankasvatuksesta ja maailman elintarviketurvasta antamat suositukset ja erityisesti sukupuolten tasa-arvoon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen liittyvät suositukset,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Miten YMP voi edistää työpaikkojen luomista maaseutualueilla?”⁶,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisen yhteisen käsittelyn,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A8-0058/2017),

Naisten roolien monimuotoisuus maaseutualueilla

- A. toteaa, että sosiaaliset ja taloudelliset olosuhteet ja elinolot ovat muuttuneet huomattavasti viime vuosikymmeninä ja ne eroavat varsin merkittävästi jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä;
- B. ottaa huomioon, että naisilla on merkittävä rooli maaseudun taloudessa ja että monipuolistamiseen liittyvät toimet ja monimuotoisuuden käsite, jotka muodostavat

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487.

² EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 23.

³ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 13.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0264.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0290.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0427.

kestävän kehityksen strategioiden olennaisen perustan, vaikkei niitä hyödynnetäkään täysimääräisesti kaikilla aloilla, ovat avanneet uusia mahdollisuuksia naisille innovoinnin ja sellaisten uusien konseptien avulla, joiden ansiosta maatalouteen saadaan uutta dynamiikkaa;

- C. ottaa huomioon, että naiset ovat hyvin usein edelläkävijöitä maatilalla ja sen ulkopuolella harjoitettavan maataloustuotannon alaan kuulumattoman muun toiminnan kehittämisessä, mikä tuo maaseudulla harjoitettavaan toimintaan todellista lisäarvoa;
- D. ottaa huomioon, että maaseudulla asuvat naiset eivät ole homogeeninen ryhmä, sillä heidän tilanteensa, ammattinsa, yhteiskunnan toimintaan osallistumisensa ja viime kädessä heidän tarpeensa ja mielenkiintonsa kohteet vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä;
- E. ottaa huomioon, että naiset osallistuvat aktiivisesti maataloustoimintaan, yrittäjyyteen ja matkailuun ja että he ovat merkittävässä asemassa maaseudun kulttuuriperinteiden säilyttämisessä, ja toteaa, että nämä perinteet voivat myötävaikuttaa alueellisen identiteetin rakentamiseen ja/tai vahvistamiseen;
- F. ottaa huomioon, että naisten monitoiminnallinen rooli maaseudulla voi merkittäväällä tavalla auttaa vaikuttamaan modernin naiskäsitteksen muodostumiseen yhteiskunnassa;
- G. toteaa, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden peruseriaatteisiin ja sen edistäminen niiden tärkeimpiin tavoitteisiin; ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on tärkeä väline tämän periaatteen sisällyttämisessä EU:n toimintapolitiikkoihin, toimenpiteisiin ja toimiin, joilla pyritään edistämään naisten ja miesten tasa-arvoa ja torjumaan syrjintää, jotta voidaan lisätä naisten aktiivista osallistumista työmarkkinoille sekä taloudelliseen ja sosiaaliseen toimintaan; ottaa huomioon, että tätä välinettä voidaan soveltaa myös EU:n rakenne- ja investointirahastoihin sekä maaseuturahastoon;
- H. toteaa, että perhetilat ovat yleisin viljelytoiminnan malli EU:n 28 jäsenvaltiossa ja että 76,5 prosenttia työstä tekee tilan haltija tai hänen perheenjäsenensä¹, ja katsoo, että niitä olisi tämän vuoksi tuettava ja suojeltava; toteaa perhetilojen edistävän sukupolvien välistä yhteisvastuuta sekä sosiaalista ja ympäristöön liittyvää vastuuta ja myötävaikuttavan näin maaseutualueiden kestäväan kehitykseen;
- I. katsoo, että kaupungistumisen lisääntyessä jatkuvasti aktiivisen, dynaamisen ja vauraan väestön pysyminen maaseudulla ja erityishuomion kiinnittäminen luonnonhaitta-alueisiin on olennaisen tärkeää, koska ympäristön ja maiseman säilyminen riippuu näistä seikoista;
- J. ottaa huomioon, että väestön ikääntyminen yhdessä maataloustoiminnasta luopumisen ja EU:n maaseutualueiden taloudellisen taantumun kanssa ovat pääasiallisia syitä maaseudun väestökatoon ja siihen, että naiset muuttavat pois maaseutualueilta, mikä vaikuttaa kielteisesti paitsi työmarkkinoihin myös sosiaaliseen infrastruktuuriin; katsoo, että unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden hallitusten on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet lisätäkseen naisten tekemän työn arvostusta ja heille kuuluvien oikeuksien

¹ Tilojen rakennetta koskeva Eurostatin tutkimus.

tunnustamista sekä huolehtiakseen siitä, että maaseudulla on tarvittavat palvelut, jotka mahdollistavat työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen;

- K. ottaa huomioon, että maaseutumatkailu, johon kuuluu tuotteiden ja palvelujen tarjoaminen maaseudulla perheyrittysten ja osuuskuntien kautta, on matalariskinen ala, joka luo työpaikkoja ja mahdollistaa yksityis- ja perhe-elämään liittyvien velvollisuuksien yhdistämisen työhön ja kannustaa maaseudun väestöä ja erityisesti naisia jäämään maaseudulle;
- L. toteaa, että talouskriisi on vaikuttanut Euroopan unioniin ja että se on vaikuttanut voimakkaasti varsinkin moniin maaseutualueisiin; ottaa huomioon, että kriisin seuraukset ovat yhä näkyviä ja maaseutualueiden nuoriin vaikuttava työttömyys, köyhyys ja väestökato ovat saavuttaneet valtavat mittasuhteet ja koskettavat erityisesti naisia; toteaa, että naiset kokevat kriisin vaikutukset suoraan maatilojensa ja kotiensa hoidossa;
- M. ottaa huomioon, että tämä tilanne on vakava haaste yhteiselle maatalouspolitiikalle (YMP), jonka avulla olisi varmistettava maaseutualueiden kehittäminen ja edistettävä niiden mahdollisuuksia;
- N. katsoo, että on tarpeen säilyttää kestävä ja elinvoimainen maatalousala maaseutualueiden tärkeänä taloudellisena, ympäristöön liittyvänä sekä sosiaalisena perustana, koska sillä edistetään maaseudun kehitystä, kestävää elintarviketuotantoa, luonnon monimuotoisuutta ja työpaikkojen luomista;
- O. toteaa, että pien- ja perhetilojen asemaa ensisijaisina elintarvikealan alkutuottajina olisi parannettava ja niiden maa- ja karjatalouden toiminta olisi säilytettävä edistämällä innovointia ja tarjoamalla asianmukaisia taloudellisia resursseja ja toimenpiteitä EU:n tasolla; ottaa huomioon, että EU:sta hävisi vuosina 2005–2010 2,4 miljoonaa maatilaa, joista suurin osa oli pien- ja perhetiloja, mikä on lisännyt työttömyyttä maaseutualueilla;
- P. katsoo, että tuotannon monipuolistamistoimien edistäminen ja lyhyiden toimitusketjujen kehittäminen sekä tuottajaorganisaatioiden edistäminen voivat myötävaikuttaa alan kestävyys, joka on tarpeen, kun otetaan huomioon hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen ja yhä epävakaiden markkinoiden aiheuttamat haasteet;
- Q. pitää tärkeänä, että tuetaan ja edistetään naisten osallistumista maatalouselintarvikkeiden arvoketjuun, koska naisten toiminta keskittyy etupäässä tuotantoon ja jalostukseen;
- R. katsoo, että mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen, mahdollisuus validoida epävirallisessa oppimisessa hankittuja taitoja sekä mahdollisuus säilyttää ja hankkia taitoja, joita voi käyttää nopeasti kehittyvillä työmarkkinoilla, ovat keskeisiä edellytyksiä naisten työllisyyden lisäämiselle maaseudulla;
- S. katsoo, että osuuskunnilla, keskinäisillä yhtiöillä, yhteisötalouden yrityksillä ja muilla vaihtoehtoisilla liiketoimintamalleilla on valtavasti potentiaalia kestävä ja osallistavan talouskasvun tukemiseen sekä maaseudun naisten voimaantumiseen maatalousalalla;

- T. toteaa, että naisten ja tyttöjen osallistuminen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen etenkin luonnontieteen, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan alalla (STEM-aineet) sekä heidän yrittäjyytensä ovat tarpeen sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi maataloudessa ja elintarvikkeiden jalostuksessa samoin kuin matkailussa ja muilla maaseudun aloilla;

Naisten haasteet maaseutualueilla

- U. ottaa huomioon, että vaikka naisten osuus unionin maaseutualueiden koko työikäisestä väestöstä on hieman alle 50 prosenttia, heidän osuutensa koko työvoimasta on ainoastaan 45 prosenttia; ottaa huomioon, että monet eivät ole koskaan ilmoittautuneet työttömiksi työnhakijoiksi eikä heitä oteta huomioon työttömyystilastoissa ja ettei naisten osallistumisesta maanviljelyyn joko tilanomistajina tai työntekijöinä ole tarkkoja tietoja;
- V. toteaa, että EU:n alueilla, jotka olivat pääosin maatalousalueita, vain 61 prosenttia 20–64-vuotiaista naisista oli työssä vuonna 2009¹; toteaa, että monissa jäsenvaltioissa maaseudun naisten mahdollisuudet saada työtä ovat rajalliset ja heidän mahdollisuutensa työskennellä maanviljelyn parissa ovat suhteellisen heikot, mutta heillä on kuitenkin edelleen tärkeä asema maaseudun kehityksessä ja maaseudun sosiaalisen rakenteessa, koska he osallistuvat tulojen hankkimiseen kotitalouksille ja elinolojen parantamiseen;
- W. ottaa huomioon, että vuonna 2014 naisten osuus oli noin 35 prosenttia maaseudun kokonaistyöajasta ja heidän tekemänsä osa-aikatyön osuus oli 53,8 prosenttia ja kokoaikatyön osuus 30,8 prosenttia; toteaa, että näin ollen naisten panos maataloustuotannossa on merkittävä; toteaa, että vaimojen ja muiden naispuolisten perheenjäsenten maataloilla tekemä työ on usein välttämätöntä ja siinä on kyse todellisesta ”näkyvästä työstä” ilman ammatillista asemaa, joka mahdollistaisi työn tunnustamisen ja sen, että asianomaiset naiset voisivat kuulua sosiaaliturvan piiriin, mikä estäisi mahdollisen etujen, kuten oikeuden sairaus- ja äitiyslomaan, menetyksen ja varmistaisi heidän taloudellisen riippumattomuutensa;
- X. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa, esimerkiksi Ranskassa, tilalla säännöllisesti työskenteleville puolisoille on erilaisia oikeudellisia asemia (työntekijä, palkansaaja tai tilan hoitaja), mikä mahdollistaa sen, että naiset voivat nauttia asianmukaista sosiaaliturvaa, joka vakuuttaa heidät riskien ja vastoinkäymisten varalta henkilökohtaisessa ja työelämässä;
- Y. ottaa huomioon, että keskimäärin vain 30 prosenttia EU:n maataloista on naisten johtamia; ottaa huomioon, että maataloudessa työskentelee huomattava määrä naispuolisia työntekijöitä ja että suurin osa naisista luokitellaan maatalon haltijan puolisoiksi, niin että heidän osuutensa oli 80,1 prosenttia kaikista puolisoista vuonna 2007²;

¹ Euroopan komissio (2011): ”Agriculture and Rural Development. EU Agricultural Economic Briefs. Rural Areas and the Europe 2020 Strategy – Employment”, katsaus nro 5, marraskuu 2011.

² Euroopan komissio (2012): ”Agricultural Economic Briefs. Women in EU agriculture and rural areas: hard work, low profile”, katsaus nro 7, kesäkuu 2012.

- Z. ottaa huomioon, että maatilán omistaja on pankin asiakirjoissa sekä tukien ja karttuneiden oikeuksien yhteydessä mainittu henkilö ja myös ainoa henkilö, joka voi edustaa tilaa yhdistyksissä ja muissa elimissä; toteaa, että jos henkilö ei ole tilán omistaja, hänellä ei ole lainkaan omistajan asemaan liittyviä oikeuksia (tilatukioikeutta, oikeutta emolehmien lukumäärán perusteella laskettavaan tukeen, viinin istutusoikeutta, tuloja ja niin edelleen), mikä asettaa naisviljelijät haavoittuvaan ja epäsuotuisaan asemaan;
- AA. ottaa huomioon, että jotta naiset voisivat hyötyä positiivisista tukiohjelmista maataloudessa työskentelevien naisten hyväksi, heidät olisi tunnustettava omistajiksi tai yhteisomistajiksi; katsoo, että EU:n olisi edistettävä naisten tilánomistajuutta tai yhteisomistajuutta, joilla olisi myönteinen vaikutus heidän tilanteeseensa työmarkkinoilla, sosiaalietuuksiinsa ja taloudelliseen riippumattomuuteensa, jolloin varmistettaisiin heidän parempi näkyvyytensä (ja heidän talouteen ja tulonhankintaan antamansa panoksen tunnustaminen) maaseutualueilla ja parannettaisiin heidän mahdollisuuksiaan maanhankintaan;
- AB. katsoo, että maaseudun naisten näkyvyyttä unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla laadittavissa tilastoissa on lisättävä, jotta voidaan tuoda esiin naisten tilanne ja rooli;
- AC. katsoo, että nuorten ja naisten maanhankintamahdollisuuksien parantaminen helpottaisi sukupolvenvaihdosta maataloustoiminnassa ja edistäisi talouskasvua ja sosiaalista hyvinvointia;
- AD. toteaa, että laadukkaiden ja kohtuuhintaisten julkisten palvelujen, kuten lasten, vanhusten ja muiden huollettavien, kuten vammaisten henkilöiden, hoidon saatavuus on tärkeää kaikille maaseudun asukkaille; toteaa, että tällaiset palvelut ovat erityisen tärkeitä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen kannalta erityisesti naisten tapauksessa, koska he ovat enemmän huolehtineet nuorista, huollettavista ja ikääntyneistä perheenjäsenistä;
- AE. ottaa huomioon, että naisilla on maaseutualueilla monitoiminnallinen rooli ja että tällaisten palvelujen ansiosta he voisivat käydä työssä ja kehittää uraansa samalla, kun varmistettaisiin perheeseen ja hoitotehtäviin liittyvän vastuun oikeudenmukainen jakautuminen;
- AF. ottaa huomioon, että perustana elämänlaadun parantamiselle maaseutualueilla on se, että siellä on tarjolla infrastruktuuria, kuten liikenneyhteyksiä, erittäin nopea laajakaistayhteys, mobiilipalveluja, energiahuolto sekä laadukkaita sosiaali-, terveys- ja koulutuspalveluja;
- AG. toteaa, että maaseudun laajakaistapeitto on edelleen jäljessä kansallisesta peitosta 28 jäsenvaltion EU:ssa; toteaa, että vuonna 2015 maaseudun kotitalouksista 98,4 prosentin käytettävissä oli ainakin yksi laajakaistateknologia, mutta vain 27,8 prosentilla oli mahdollisuus käyttää seuraavan sukupolven palveluita; ottaa huomioon, että digitaalinen infrastruktuuri, joka ei ole täysin kehittynyttä EU:n kaikilla maaseutualueilla, voi auttaa suuresti tiedon ja koulutusmahdollisuuksien saamisessa, tiedon jakamisessa ja hyvien käytäntöjen vaihdossa maaseudun naisten kesken ja se voi olla keskeisessä asemassa sen edistämässä, että naiset saadaan jäämään maaseudulle;

- AH. katsoo, että koulutus on keskeinen väline tasa-arvon edistämiseksi ja sitä olisi edistettävä laaja-alaisesti koulujen lisäksi myös ammatillisessa koulutuksessa ja erityisesti alkutuotantoalan koulutuksessa;
- AI. toteaa, että maaseudun yleisten elinolojen parantaminen parantaa maaseudun naisten asemaa;
- AJ. ottaa huomioon, että se merkittävä panos, jolla naiset vaikuttavat paikalliseen ja maaseudun kehittämiseen, ei näy riittävästi heidän osallistumisessaan vastaaviin päätöksentekoprosesseihin, koska maaseudulla asuvat naiset ovat usein aliedustettuina esimerkiksi maatalousosuuskuntien, ammattiliittojen ja kuntien päätöksentekoeuimissa; katsoo, että naisten edustuksen lisääminen näissä elimissä on erittäin tärkeää;
- AK. toteaa, että maaseutualueiden naiset kärsivät myös sukupuolten välisistä palkka- ja eläke-eroista, jotka kasvavat joissakin jäsenvaltioissa; katsoo näin ollen, että ajantasaisten tilastojen laatimiseen naisten työllisyystilanteesta maaseudulla sekä heidän työ- ja elinoloistaan on kiinnitettävä enemmän huomiota;
- AL. ottaa huomioon, ettei ”Maaseutualueiden naiset” -ohjelmaan liittyviä temaattisia alaohjelmia ole vielä luotu ja että naisten osallistuminen maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa vuoteen 2014 saatavilla olleiden välineiden käyttöön oli valitettavan vähäistä; toteaa, että 6,1 miljoonasta koulutustoimiin osallistuneesta henkilöstä vain 28 prosenttia oli naisia; toteaa, että vain 19 prosenttia tilojen aineellisten investointien edunsaajista ja 33 prosenttia monimuotoistamistoimien edunsaajista oli naisia; toteaa, että 3. toimintalinjan (maaseudun talouden monipuolistaminen) toimien seurauksena luotujen työpaikkojen edunsaajista naisia oli vain 38 prosenttia;
1. korostaa naisten aktiivista roolia maaseutualueilla ja toteaa, että naiset antavat merkittävän panoksen maaseudun elinkeinoelämään yrittäjinä, perheyrittysten johtajina ja kestävän kehityksen edistäjinä; katsoo, että naisyrittäjyys muodostaa maaseudulla sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta tärkeän kestävän kehityksen tukipylvään ja että sitä olisi sen vuoksi edistettävä, kannustettava ja tuettava maaseudun kehittämisstrategioissa ja erityisesti koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen avulla, edistämällä naisten omistajuutta, yrittäjäverkostoja ja naisten mahdollisuuksia saada investointeja ja lainaa, edistämällä heidän edustustaan johtoelimissä sekä luomalla tarvittavat mahdollisuudet nuorten, itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien, osa-aikatyötä tekevien ja usein pienipalkkaisten naisten tukemiseen;
 2. panee tyytyväisenä merkille maaseudun naisten tukemisen sitä kautta, että toteutetaan aloitteita, joissa keskitytään heidän arvostukseensa yhteisössä ja verkostoitumiseen; korostaa erityisesti naisten keskeistä roolia pien- ja perhetiloilla, jotka ovat tärkein maaseutualueiden sosioekonominen solu, joka huolehtii elintarvikkeiden tuotannosta, perinteisten tietämyksen ja taitojen sekä kansallisen ja kulttuuri-identiteetin säilyttämisestä ja ympäristön suojelusta; katsoo, että naispuolisilla viljelijöillä on merkittävä rooli pien- ja perheilojen säilymisen ja niiden tulevaisuudennäkymien takaamisessa;
 3. katsoo, että maaseudun naisten erilaisten roolien, ammattien ja tilanteiden vuoksi työllisyysnäköymien parantaminen edellyttää heidän tarpeisiinsa ja kiinnostuksen kohteisiinsa mukautettua apua ja tukea;

4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan, kannustamaan, helpottamaan ja edistämään maaseudun naisten työmarkkinoille pääsyä ensisijaisena tavoitteena niiden tulevissa kehitystoimissa ja asettamaan tässä yhteydessä pysyvää palkkatyötä koskevia tavoitteita; kehottaa jäsenvaltioita myös sisällyttämään maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelmiinsa strategioita, joissa keskitytään erityisesti naisten panokseen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;
5. toteaa, että naisten osallistuminen maaseudun työmarkkinoille käsittää monenlaisia töitä, jotka ulottuvat perinteistä maataloutta laajemmalle, ja korostaa tähän liittyen, että maaseudun naiset voivat edistää siirtymistä kestävään ja ekologiseen maatalouteen ja naisilla voi olla merkittävä asema vihreiden työpaikkojen luomisessa;
6. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään eurooppalaista Progress-mikrorahoitusjärjestelyä kohdennetummin ja edistämään tietoisuutta siitä sekä käyttämään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta rahoitettavia erityistoimia naisten työllistämiseen, tukemaan ja laajentamaan naisten erilaisia työjärjestelyjä ottaen huomioon maaseudun erityisolosuhteet, tarjoamaan erilaisia kannustimia uusyritysten ja pk-yritysten kestävyuden ja kehittämisen tukemiseksi ja esittämään aloitteita uusien maatalousalan työpaikkojen luomiseksi sekä olemassa olevien työpaikkojen säilyttämiseksi ja niiden tekemiseksi houkuttelevammiksi nuorten naisten kannalta;
7. kannustaa jäsenvaltioita seuraamaan säännöllisesti maaseudun naisten tilannetta ja hyödyntämään mahdollisimman laajasti YMP:n erityisiä välineitä ja olemassa olevia toimenpiteitä, jotta voidaan lisätä naisten osuutta edunsaajina ja parantaa siten heidän tilannettaan;
8. suosittelee, että komissio säilyttää ”Maaseutualueiden naiset” -ohjelmaan liittyvät temaattiset alaohjelmat edelleen tulevassa YMP:n uudistuksessa ja parantaa niitä ja suunnittelee ne niin, että ne perustuvat muun muassa markkinointiin sekä tuotteiden suoramyyntiin ja myyminen edistämiseen paikallisella tai alueellisella tasolla, koska tämä voi auttaa luomaan naisille työpaikkoja maaseutualueilla;
9. toteaa, että naisten ja miesten tasa-arvo on yksi EU:n ja jäsenvaltioiden keskeisistä tavoitteista, ja kehottaa soveltamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista YMP:ssa ja maaseutua koskevassa koheesiopolitiikassa; ehdottaa, että toteutetaan uusia kohdennettuja toimia, joiden tarkoituksena on kannustaa maaseudun naisia osallistumaan työmarkkinoille, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kautta;
10. toivoo, että parempi ymmärrys maaseudun naisten tilanteesta mahdollistaa sen, että keskipitkällä aikavälillä laaditaan naisviljelijöitä koskevat eurooppalaiset perussäännöt, joissa määritellään tämä käsite ja yksilöidään maaseudun naisiin suoraan tai välillisesti kohdistuvan syrjinnän muodot sekä positiivisen erityiskohtelun välineet syrjinnän poistamiseksi;
11. kehottaa jäsenvaltioita, ottaen huomioon naisten ja miesten tasa-arvoon EU:n ja sen jäsenvaltioiden velvollisuutena ja keskeisenä tavoitteena sekä syrjimättömyyteen liittyvät ehdot, hyödyntämään enemmän ja entistä synergisemmin käytettävissä olevia Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Leader+:n, Horisontti 2020:n ja Euroopan sosiaalirahaston välineitä parempien elin- ja työolojen luomiseksi

maaseutualueilla, harjoittamaan erityistä mukautettua politiikkaa, jolla pyritään haavoittuviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin kuuluvien naisten ja tyttöjen sosiaaliseen ja taloudelliseen osallistamiseen ja voimaannuttamiseen, ja lisäämään tietoisuutta maaseudun naisille kaikista nykyisen lainsäädännön mukaisesti tarjolla olevista mahdollisuuksista;

12. korostaa, että on tärkeää harkita erityistoimia, joilla edistetään sellaisten haavoittuvimpien naisryhmien koulutusta, työllisyyttä ja oikeuksien suojelua, joilla on erityistarpeita, ja toteaa, että näitä ovat erityisesti vammaiset naiset, maahanmuuttajanaiset, myös kausityöntekijät, pakolaiset ja vähemmistöihin kuuluvat naiset, sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneet naiset, naiset, joilla on alhainen koulutustaso tai ei koulutusta lainkaan, yksinhuoltajaäidit ja niin edelleen;
13. korostaa, että naisilla on usein keskeinen asema perhetilojen kirjanpidossa, ja kiinnittää tässä yhteydessä huomiota tuen ja neuvonnan puutteeseen tilanteissa, joissa tila on taloudellisissa vaikeuksissa;
14. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että naisten panos tilojen hoidossa tunnustetaan täysin ja että heidän mahdollisuuksiaan hankkia maata tai ryhtyä yhteisomistajiksi parannetaan ja helpotetaan;
15. kehottaa jäsenvaltioita edistämään tiedotusta ja teknisen avun toimenpiteitä sekä hyvien käytänteiden vaihtoa jäsenvaltioiden välillä puolisoiden sellaisesta ammatillisesta asemasta maataloudessa, joka mahdollistaa naisille yksilölliset oikeudet, erityisesti äitiysloman, sosiaaliturvan työtaturmien varalta, mahdollisuuden päästä koulutukseen sekä vanhuuseläkeoikeudet;
16. pyytää unionin toimielimiä mahdollistamaan sellaisen YMP:n, jossa tuet jaetaan tasapuolisesti, siten että taataan pientilojen tukeminen;
17. korostaa olevan tärkeää tukea naisten osallistumista päätöksentekoon maaseutualueilla sellaisten koulutustoimien avulla, joilla kannustetaan naisten osallistumista sellaisilla aloilla ja toimialoilla, joilla he ovat aliedustettuina, sekä toteuttamalla tiedotuskampanjoita, joissa tuodaan esille naisten aktiivisen osallistumisen merkitystä osuuskunnissa sekä jäsenenä että johtotehtävissä;
18. kehottaa jäsenvaltioita edistämään naisten ja miesten välistä tasa-arvoa erilaisissa johtaja- ja edustuselimissä, jotta voidaan edistää naisten tasavertaista osallistumista ja valtaa ja laajempaa edustusta maaseudun kehittämisen alan työryhmissä ja seurantakomiteoissa sekä kaikenlaisissa maatalousalan organisaatioissa, yhdistyksissä ja julkisissa elimissä, jotta päätöksentekoprosessi heijastaisi sekä naisten että miesten kantoja, ja kannustamaan heitä osallistutamaan paikallisiin toimintaryhmiin ja paikallistason kumppanuuksien kehittämiseen Leader-ohjelman yhteydessä;
19. pyytää tukea nais- ja viljelijäjärjestöiltä, sillä niillä on tärkeä tehtävä kehittämistä ja monipuolistamista koskevien uusien ohjelmien edistämiseksi ja käynnistämiseksi;
20. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön voimassa olevat säädökset, jotka liittyvät naisten ja miesten tasa-arvoiseen kohteluun myös sosiaaliturvaa ja äitiys- ja vanhempainlomia koskevissa kysymyksissä; kehottaa niitä

parantamaan naisten ja miesten tasa-arvoa työmarkkinoilla koskevaa lainsäädäntöä ja varmistamaan sosiaaliturvan sekä naisille että miehille, jotka työskentelevät maaseudulla;

21. kehottaa komissiota valvomaan nykyisten säädösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta sen avulla voidaan puuttua maaseutualueilla asuvien ja työskentelevien naisten kohtaamiin haasteisiin ja syrjintään;
22. korostaa tarvetta toteuttaa tehokkaita toimia EU:ssa ja kansallisella tasolla sukupuolten nykyisten palkka- ja eläke-erojen pienentämiseksi; kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden ja asianomaisten alueellisten viranomaisten kanssa tarkastelemaan sukupuolten välisen eläkekuilun monitahoista luonnetta ja kehottaa suunnittelemaan EU:n maaseudun kehittämisstrategiaan sisältyviä erityisiä politiikkatoimia, koska monet tekijät, kuten työhön ja palkkaan liittyvät erot, työurien keskeytyminen, osa-aikatyö, eläkejärjestelmien rakenne ja pienemmät eläkemaksut, voivat johtaa entistä suurempiin eläke-eroihin;
23. kehottaa jäsenvaltioita niin ikään takaamaan kohtuulliset eläkkeet sekä kansallisen vähimmäiseläkkeen erityisesti maaseudun naisten auttamiseksi säilyttämään taloudellisen riippumattomuutensa eläkeiässä;
24. katsoo, että maaseudun naisten elinoloja koskevissa unionin politiikoissa on otettava huomioon myös maatiloille kausityöntekijöiksi palkattujen naisten elin- ja työolot, ja katsoo, että heille on taattava etenkin sosiaaliturva, sairausvakuutus ja terveydenhoito; korostaa, että näiden naisten tekemälle työlle on annettava suurin mahdollinen arvo;
25. kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan työmarkkinaosapuolten ja sosiaalialan järjestöjen roolia yhdessä viranomaisten kanssa tehtävässä työlainsäädännön noudattamisen valvonnassa, pimeän työn torjunnassa ja sosiaalisten oikeuksien ja standardien ja turvallisuusvaatimusten noudattamisen valvonnassa, mitä kautta ne edistävät kaikkien naispuolisten työntekijöiden, myös naispuolisten kausityöntekijöiden, muuttajien, kausityöntekijöiden ja pakolaisten, sosiaalis-taloudellista integroimista;
26. kehottaa komissiota ja kansallisia viranomaisia kehittämään jäsenvaltioiden tasolla tietokantoja ja verkkoja, jotta voidaan tallentaa maaseudun naisten taloudellista ja sosiaalista asemaa ja heidän yhteiskuntaan osallistumistaan koskevia tietoja ja parantaa tietämystä heidän asemastaan;
27. kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan tilastosuunnitelmiaan siten, että niihin sisällytettäisiin mekanismeja, joilla voidaan mitata naisten kokonaispanosta maaseudun tuloihin ja talouteen, ja kehottaa mahdollisuuksien mukaan eriyttämään indikaattorit sukupuolen mukaan sekä optimoimaan saatavilla olevien, naisten taloudellista ja sosiaalista tilannetta maaseudulla sekä heidän osallistumistaan maaseudun toimintoihin koskevien tietojen käyttöä, jotta politiikkatoimia voidaan räätälöidä paremmin;
28. kehottaa parantamaan YMP:n säännöllistä seurantaa, tietojen keruuta ja arvioinnissa käytettäviä indikaattoreita, jotta voidaan tunnistaa naisten roolit maataloudessa ja heidän tekemänsä ”näkyvätön” työ;

29. toteaa, että on kiinnitettävä enemmän huomiota ajantasaisten tilastojen laatimiseen naisten maanomistuksesta;
30. kehottaa komissiota toteuttamaan sukupuolitietoista budjetointia YMP:n ensimmäisestä ja toisesta pilarista myönnettävän rahoitusavun yhteydessä;
31. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten kanssa toimittamaan ensinnäkin tiedotusmateriaalia erityisesti naisviljelijöille ja maaseutualueiden naisille tarkoitetuista tukimahdollisuuksista sekä järjestämään täydet mahdollisuudet maatalousalan ja kaikkien siihen liittyvien alojen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen saantiin, jatkokoulutus sekä yrittäjille ja maataloustuottajille suunnatut erityiset kurssit mukaan luettuina, tarjoamaan naisille mahdollisuuksia hankkia yritystoiminnan kehittämiseen liittyviä taitoja, tietoa sekä ja rahoitusta, myös mikrorahoitusta, yritystoiminnan käynnistämistä ja vakiinnuttamista varten ja jotta naiset voivat osallistua monenlaiseen tuotantotoimintaan maaseudulla ja jotta he voivat parantaa kilpailukykyään maataloudessa, maaseudulla ja myös maaseutumatkailussa, joka liittyy alueella harjoitettavan kaupallisen viljelyn osa-alueisiin;
32. kehottaa tarjoamaan kattavaa ammatillista ja liiketoiminnan monipuolistamista koskevaa neuvontaa ja toteuttamaan toimenpiteitä naisten taloudellista voimaannuttamista silmällä pitäen, osuuskuntien, keskinäisten yhtiöiden, yhteisötalouden yritysten ja vaihtoehtoisten liiketoimintamallien edistämiseksi sekä naisten yrittäjähengen ja -taitojen parantamiseksi;
33. palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että komission uusi osaamisohjelma tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden yksilöidä paremmin ja todistaa virallisen koulutuksen ja ammattikoulutuksen ulkopuolella hankittu osaaminen sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyysriskin torjumiseksi;
34. pyytää kannustamaan ja helpottamaan sellaisten naisten, joilla on ylempi maatalous-, karjatalous- tai metsätalousalan tutkinto, osallistumista koulutusohjelmiin, joiden avulla voidaan kehittää maatilojen neuvontaan ja innovointiin liittyviä toimia;
35. ehdottaa, että maatalousalan erityisiin koulutusohjelmiin sisällytetään vähitellen tasa-arvoa käsitteleviä opetuskokonaisuuksia, että tasa-arvo otetaan huomioon opetusmateriaalien laadinnassa, että edistetään maaseudun tasa-arvoa ajavia julkisia kampanjoita ja että kiinnitetään erityistä huomiota tasa-arvoon maaseudun kouluissa;
36. korostaa, että on tärkeää neuvoa ja tukea naisia, jotta he voivat kehittää innovatiivista maataloustoimintaa ja muuta toimintaa maaseudulla;
37. korostaa olevan tärkeää edistää ja tukea maaseudun naisten järjestöjä esimerkiksi verkostojen, keskittymien, tietopankkien ja yhdistysten toimintaa edistämällä, sillä ne ovat avainasemassa sosiaalisessa, taloudellisessa ja kulttuurisessa kehityksessä, koska ne luovat verkostoja ja kanavia tiedolle, koulutukselle ja työpaikkojen luomiselle, pyrkivät lisäämään kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa kaikilla tasoilla ja edistävät tietämystä maaseudun naisten sosiaalisesta ja taloudellisesta tilanteesta; tukee yritystoimintaa, yhdistyksiä, osuuskuntia ja naisia edustavia järjestöjä;

38. kehottaa alueellisia toimijoita toteuttamaan toisen pilarin rahoituksen avulla valistusohjelmia, joiden tarkoituksena on korostaa kaikkien tehtävien sukupuolineutraaliutta ja päästä eroon tehtävien perinteisestä jakautumisesta, joka on edelleen erittäin yleistä maataloudessa;
39. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan naisten tasavertaisia mahdollisuuksia maanhankintaan, varmistamaan naisten omistus- ja perimysoikeuden ja helpottamaan heidän luotonsaantiaan, jotta heitä voidaan kannustaa jäämään maaseudulle ja antamaan oma panoksensa maatalousalalla; kehottaa niin ikään jäsenvaltioita käsittelemään maananastukseen ja maanomistuksen keskittymiseen liittyviä ongelmia EU:n tasolla;
40. panee tyytyväisenä merkille maatalouden alan uudenlaiset lainansaantimahdollisuudet, jotka komission ja Euroopan investointipankin tiivis yhteistyö on mahdollistanut, ja suosittaa, että jäsenvaltiot käyttävät niitä mahdollisimman laajasti;
41. kehottaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallistason hallituksia tarjoamaan maaseudun jokapäiväiseen elämään liittyviä kohtuuhintaisia ja laadukkaita toimintoja ja julkisia palveluita erityisesti terveys-, koulutus- ja hoitoalalla; huomauttaa, että tämä edellyttäisi maaseudun lastenhoitoinfrastruktuurien, terveydenhoitopalvelujen, koulutuspalvelujen, ikääntyneiden ja huollettavien hoitokotien, sairaus- ja äitiyslomasijaispalvelujen sekä kulttuuripalvelujen saatavuutta;
42. korostaa, että on tärkeää tarjota uusia palkkatyömahdollisuuksia varsinkin naisille, jotta maaseutuyhteisöt voivat säilyä, samalla kun luodaan edellytykset tyydyttävän työ- ja perhe-elämän tasapainon edistämiseksi;
43. kehottaa jäsenvaltioita ja alueviranomaisia käyttämään rakennerahastoja ja koheesiorahastoa lisätäkseen ja parantaakseen liikenneinfrastruktuureja ja tarjotakseen varman energiahuollon ja luotettavan ja erittäin nopean laajakaistainfrastruktuurin sekä palveluja maaseutualueilla; korostaa digitaalisen kehityksen merkitystä maaseudulla sekä kokonaisvaltaisten käsitteiden (ns. digitaaliset kylät) kehittämistä;
44. kehottaa komissiota tunnustamaan merkityksen, joka on sen digitaalistrategian ulottamisella maaseutualueisiin, sillä digitaalinen kehitys voi osaltaan merkittävästi edistää uusien työpaikkojen luomista, itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä, kilpailukykyä ja matkailun kehittämistä sekä paremman tasapainon luomista työ- ja perhe-elämän välille;
45. kehottaa paikallisia ja kansallisia viranomaisia sekä muita instituutioita turvaamaan siirtotyöläisten ja kausityöntekijöiden sekä heidän perheidensä perustavat ihmisoikeudet, mikä koskee erityisesti naisia ja nimenomaisesti haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä, ja kehottaa tukemaan heidän integroitumistaan paikallisiin yhteisöihin;
46. kiinnittää huomiota lastenhoidon saatavuuden eroihin kaupunkialueilla ja maaseudulla sekä alueiden välisiin eroihin lastenhoitopalveluja koskevien Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpanossa;
47. tuomitsee kaikki naisiin kohdistuvan väkivallan muodot ja toteaa, että uhrien auttaminen on keskeisellä sijalla; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja alue- ja

paikallishallituksia lähettämään voimakkaan viestin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevasta nollatoleranssista sekä panemaan täytäntöön toimintapolitiikkoja ja tarjoamaan maaseutualueiden olosuhteita varten räätälöityjä palveluja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi ja varmistamaan siten, että uhrien on mahdollista saada apua;

48. kehottaa siksi jäsenvaltioita ja alue- ja paikallishallituksia varmistamaan, että maaseudulla ja syrjäisillä alueilla asuvat väkivallan kohteeksi joutuneet naiset eivät menetä yhtäläisiä mahdollisuuksia avunsaantiin; kehottaa jälleen EU:ta ja jäsenvaltioita ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen niin pian kuin mahdollista;
49. kehottaa jälleen komissiota esittämään ehdotuksen EU:n direktiiviksi naisiin kohdistuvasta väkivallasta;
50. painottaa, että jäsenvaltioiden maaseutualueilla on talouteen ja elintarviketurvaan liittyvä erittäin tärkeä rooli nyky-yhteiskunnassa, jossa yli 12 miljoonaa viljelijää tuottaa riittävästi terveellisiä ja turvallisia elintarvikkeita puolelle miljardille kuluttajalle kaikkialla Euroopan unionissa; korostaa, että näiden yhteisöjen säilyttäminen elinvoimaisina siten, että kannustetaan naisia ja perheitä jäämään niihin, on erittäin tärkeää;
51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan vahvan ja asianmukaisesti rahoitetun YMP:n, joka palvelee EU:n viljelijöitä ja kuluttajia ja jolla edistetään maaseudun kehittämistä, hillitään ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja suojellaan ja parannetaan luonnonympäristöä huolehtien samalla laadukkaasta ja turvallisesta elintarviketuotannosta ja luoden lisää työpaikkoja;
52. toteaa, että maaseutualueilla on usein luonnon- ja kulttuuriperintöä, jota on suojeltava ja kehitettävä yhdessä kestävän matkailun ja ympäristöä koskevan koulutuksen kanssa;
53. korostaa monimuotoisuuden käsitettä ja toteaa, että monimuotoisuus kattaa maaseutualueilla harjoitettavan muun taloudellisen, sosiaalisen, kulttuurisen ja ympäristöön liittyvän toiminnan, joka täydentää maataloustuotantoa ja joka synnyttää työpaikkoja erityisesti naisille; kannustaa jäsenvaltioita näin ollen edistämään toimia toiminnan monipuolistamiseksi, mistä voidaan mainita esimerkiksi tuotteiden suoramyyni, sosiaaliset palvelut, hoivapalvelut ja maatilamatkailu; katsoo, että koska tämäntyyppistä matkailua kohtaan tunnetaan yhä enemmän kiinnostusta, olisi perustettava alan yritysten verkosto ja jaettava parhaita käytäntöjä;

o

o o

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	28.2.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 56 -: 5 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Iratxe García Pérez, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Anna Hedh, Esther Herranz García, Mary Honeyball, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Florent Marcellesi, Mairead McGuinness, Angelika Mlinar, Krisztina Morvai, Ulrike Müller, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, João Pimenta Lopes, Laurențiu Rebega, Liliana Rodrigues, Bronis Ropé, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Ángela Vallina, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Franc Bogovič, Alberto Cirio, Michela Giuffrida, Karin Kadenbach, Urszula Krupa, Constance Le Grip, Norbert Lins, Edouard Martin, Annie Schreijer-Pierik, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Pilar Ayuso, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Ivana Maletić, Roberta Metsola, Miroslav Mikolášik

LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

56	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Ivan Jakovčić, Angelika Mlinar, Ulrike Müller
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Malin Björk, Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, João Pimenta Lopes, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ángela Vallina
NI	Krisztina Morvai
PPE	Pilar Ayuso, Franc Bogovič, Daniel Buda, Alberto Cirio, Michel Dantin, Herbert Dorfmann, Esther Herranz García, Peter Jahr, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Constance Le Grip, Norbert Lins, Ivana Maletić, Mairead McGuinness, Roberta Metsola, Miroslav Mikolášik, Angelika Niebler, Marijana Petir, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Anna Záborská
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Viorica Dăncilă, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Anna Hedh, Mary Honeyball, Karin Kadenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Edouard Martin, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Tibor Szanyi, Marc Tarabella
VERTS/ALE	José Bové, Martin Häusling, Florent Marcellesi, Bronis Ropé

5	-
ECR	Beata Gosiewska, Urszula Krupa, Zbigniew Kuźmiuk
EFDD	John Stuart Agnew
ENF	Laurențiu Rebegea

3	0
ALDE	Jan Huitema
ECR	Jørn Dohrmann
PPE	Albert Deß

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää